

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona (Hiszpania) w dniu 14 października 2021 r. – JF i NS/Diamond Resorts Europe Limited (Sucursal en España), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. i Sunterra Tenerife Sales S.L.

(Sprawa C-632/21)

(2022/C 64/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JF i NS.

Strona pozwana: Diamond Resorts Europe Limited (Sucursal en España), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. i Sunterra Tenerife Sales S.L.

Pytania prejudycjalne

1) Czy do umów, których obie strony są obywatelami Zjednoczonego Królestwa, mają zastosowanie konwencja rzymska z 1980 r.⁽¹⁾, o prawie właściwym dla zobowiązań umownych i rozporządzenie 593/2008⁽²⁾ w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze

2) Czy rozporządzenie 593/2008 należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie do umów zawartych przed jego wejściem w życie, zgodnie z art. 24 tego rozporządzenia? Jeśli odpowiedź jest przecząca, to czy umowę o timeshare w formie subskrypcji punktów klubowych, należy uznać za objętą zakresem stosowania art. 4 ust. 3 lub art. 5 konwencji rzymskiej z 1980 r. również w przypadku, w którym to konsument wybiera, jako prawo właściwe, prawo innego państwa niż państwo, w którym ma miejsce zwykłego pobytu? A jeśli odpowiedź brzmi, że umowa ta może zostać objęta przez oba przepisy, to które uregulowanie miałoby pierwszeństwo?

3) Niezależnie od odpowiedzi na pytanie drugie, czy umowę o timeshare w formie subskrypcji punktów klubowych należy uznać za umowę na podstawie której następuje nabycie praw rzeczowych na nieruchomościach czy też praw obligacyjnych o charakterze stowarzyszeniowym?

— W przypadku uznania, że dochodzi do nabycia praw rzeczowych, w celu ustalenia prawa właściwego, który przepis: art. 4 lit. c), czy art. 6 ust. 1 powinien mieć pierwszeństwo zastosowania, również w przypadku, w którym konsument jako prawo właściwe wybiera prawo innego państwa niż państwo, w którym ma miejsce zwykłego pobytu?

— W przypadku uznania, że dochodzi do nabycia praw obligacyjnych, czy należy je uznać za prawo do korzystania z nieruchomości w rozumieniu art. 4 lit. c), czy też jako świadczenie usług w rozumieniu art. 4 lit. b)? A w każdym wypadku czy pierwszeństwo zastosowania, jeśli chodzi o stosunek z konsumentami i/lub użytkownikami, ma art. 6 ust. 1, również w przypadku, w którym to konsument wybiera jako prawo właściwe prawo innego państwa niż państwo, w którym ma miejsce zwykłego pobytu?

4) We wszystkich powyższych przypadkach, czy przepisy konwencji rzymskiej z 1980 r. i rozporządzenia 593/2008 dotyczące prawa właściwego należy interpretować w ten sposób, że zgodny z nimi jest przepis krajowy, który stanowi, że „Wszystkie umowy odnoszące się do praw związanych z korzystaniem we wskazanym lub podlegającym wskazaniu okresie w roku z jednej lub więcej nieruchomości znajdujących się w Hiszpanii podlegają przepisom niniejszej ustawy, bez względu na miejsce i datę ich zawarcia”?

⁽¹⁾ Konwencja o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwarta do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 roku (Dz.U. 1980, L 266, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. 2008, L 177, s. 6).